

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Κρήτης Ειρηναίος και η Ορθόδοξος Ακαδημία

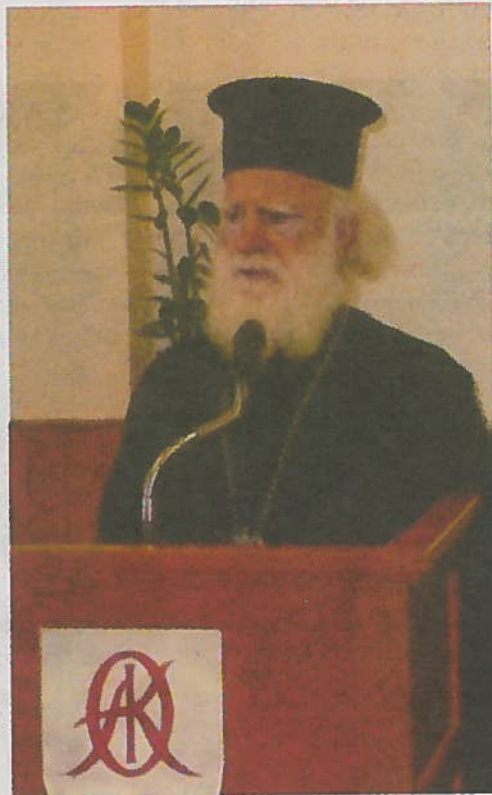
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΕΡΟΣ

23 Φεβρουαρίου 1975 - 23 Φεβρουαρίου 2015: Σαράντα χρόνια από τη χειροτονία του Αρχιμανδρίτη Ειρηναίου Αθανασιάδη σε Επίσκοπο Κυδωνίας και Αποκορώνου, του από 30 Αυγούστου 2006 Αρχιεπισκόπου της Αποστολικής Εκκλησίας Κρήτης, Υπερίμου και Εξάρχου πάσης Ευρώπης.

Προ ολίγων ημερών (16 Φεβρουαρίου) πραγματοποιήθηκε στην Πατριαρχική Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης, στο Ηράκλειο, σεμνή τελετή με αφορμή τη συμπλήρωση 40 ετών θεάρεστης Αρχιερατικής διακονίας του Σεβασμ. Ειρηναίου, στον οποίον επιδόθηκε από τον Σεβασμ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου Ανδρέα, Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής της ανωτέρω Ακαδημίας ο Γ' Τόμος της Επιστημονικής Επετηρίδας αυτής, αφιερωμένος στον Αρχιεπίσκοπο. Μεταξύ άλλων, ο Τόμος αυτός αντικατοπτρίζει το υψηλό επιστημονικό επίπεδο των στελεχών της Ακαδημίας αυτής.

Επειδή οι εκτενείς αναφορές στην πολύπλευρη προσφορά του Αρχιεπισκόπου, γραπτές και προφορικές, αντιπαρήλθαν τη συμμετοχή του στη γένεση και τη ζωή της Ορθόδοξης Ακαδημίας Κρήτης (Ο.Α.Κ.), από παραδρομή προφανώς, αισθάνομαι την ανάγκη να σημειώσω τα παρακάτω, όχι μόνο συμπληρωματικά προς τα λεχθέντα, αλλά και ως έκφραση προσωπικής ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης.

Ο Ειρηναίος Αθανασιάδης, από το Μιζόρ-

ρομα Ρεθύμνου, με σπουδές στην Εκκλησιαστική Σχολή Κρήτης και στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, υπηρέτησε αρχικά στην Ι. Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας και ολοκλήρωσε μεταπτυχιακές σπουδές στο Κολλέγιο του Αγ. Βονιφατίου, στο Warminster. «Ο π. Ειρηναίος δεν γύρισε ακόμη από την Αγγλία» μου έγγραφε στη Γερμανία με κάποιο παράπονο ο κοινός μας διδάσκαλος Επίσκοπος Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος (4.1.1960). Επέστρεψε, ωστόσο, τον ίδιο χρόνο και ανέλαβε το έργο του Πρωτοσυγγέλλου στην Ι. Επισκοπή/Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου, όπου, ως «Ειρηναίος ο Μικρός», πρό-

σφερε με ζήλο και αφοσίωση μεγάλα και θαυμαστά μέχρι το 1972, οπότε ανέλαβε την ευθύνη του Καθηγητή και Διευθυντή στην Εκκλησιαστική Σχολή Κρήτης.

Η 11ετία εκείνη ήταν η κρίσιμη περίοδος της γένεσης και των πρώτων χρόνων λειτουργίας της Ο.Α.Κ. Η άνεση που είχε αποκτήσει στη χρήση της Αγγλικής γλώσσας, η σεμνότητα, η σοφία, αλλά και η παρηγοσία του επέτρεψαν να έχει ευεργετική επικοινωνία με το πλήθος των αλλοδαπών επισκεπτών της Μητροπόλεως και να διευκολύνει το έργο των ξένων εθελοντών, που πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στα έργα της Μητροπόλεως, ιδίως στην Τεχνική Σχολή στο Καστέλλι και στο Κέντρον Αγροτικής Αναπτύξεως στο Κολυμπάρι, αλλά και εκείνων που είχαν την ευθύνη για τη σημαντική τα χρόνια εκείνα διεκκλησιαστική βοήθεια και όσων χρειάσθηκε να έλθουν στην Κρήτη στα πλαίσια προετοιμασίας της Ακαδημίας και στα πρώτα συνέδριά της.

Ως «πρώτος μετά τον ένα» διακόνισε βέβαια πρώτιστα τον Επίσκοπο, τον κλήρο και το λαό με τον εξαντλητικό κάματο του και τα φωτεινά πνευματικά του χαρίσματα.

Ως Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου έπειτα (από 23-2-1975) συμμετείχε στο Διοικ. Συμβούλιο της Ο.Α.Κ. ως Εκπρόσωπος της Ι. Επαρχιακής Συνόδου Κρήτης. Από τη θέση αυτή υψηλής ευθύνης συνόδευσε το έργο του Ιδρύματος αδιαλείπτως. Με τη φρόνησή του συνετέλεσε και εκείνος στην εν γένει πορεία της Ακαδημίας και μάλιστα στο διόλου αυτονόητο για συλλογικά όργανα γεγονός, ότι στις μύριες αποφάσεις του Συμβουλίου του Ιδρύματος δεν σημειώθηκε καμιά διαφωνία! Με αδιάπτωτο ενδιαφέρον παρακολούθησε την τρέχουσα εργασία μας. Παρών σε τοπικά, παγκρήτια, πανελλήνια και διεθνή συνέδρια, με

συχνές και εύστοχες παρεμβάσεις και εισηγήσεις του. Υποδοχή από τον ίδιο επισήμων προσώπων στο αεροδρόμιο, μερικά από τα οποία συνόδευε ο ίδιος μέχρι την Ακαδημία. Φιλοξενία συνέδρων στη Μητρόπολή του. Αποστολές της Ακαδημίας στο εξωτερικό. Επί 6 χρόνια με αντικατέστησε στη θέση του εκπροσώπου της Ο.Α.Κ. στο Συμβούλιο του Οικουμενικού Συνδέσμου των Χριστιανικών Ακαδημιών της Ευρώπης, δηλαδή σε μια πολύ υπεύθυνη θέση, που σήμαινε μεταξύ άλλων συχνά ταξίδια στο εξωτερικό, ενασχόληση με ενίοτε πολύ σοβαρά ζητήματα εκκλησιαστικού και κοινωνικού ενδιαφέροντος και ορθόδοξη παρουσία εξ ονόματος του πρώτου και μοναδικού τότε στον ορθόδοξο κόσμο Ιδρύματος διαλογικής μαρτυρίας και λειτουργικής διακονίας. Στη θέση του εκπροσώπου της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης στο Συμβούλιο της Ακαδημίας παρέμεινε μέχρι και την 12δη συνεδρία του (26-12-2006), για λίγους μήνες δηλαδή και ύστερα από την επίσταση εκλογής του στο ύπατο εκκλησιαστικό αξίωμα της Κρήτης (30-8-2006). Κατά τη συνεδρία εκείνη εξήρε για πολλοστή φορά τη σημασία της Ακαδημίας για την Εκκλησία και ευχίθηκε να συνεχίσει απρόσκοπτα το έργο της, γιατί αυτό θέλει όλος ο κόσμος, όπως είπε, όλη η οικουμένη. Έκτοτε διατήρησε αμείωτη τη στοργή του για το Ίδρυμα και τους ανθρώπους που το υπηρετούν, οι οποίοι, από την πλευρά τους, εκφράζουν ποικιλότητα την ευγνωμοσύνη τους. Είθε οι ευχές που ακούσθηκαν κατά την τελετή στο Ηράκλειο, εκείνες του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, Ιεραρχών και άλλων ομιλητών, αλλά και οι προς τον Κύριο μύχιες δεήσεις πολλών άλλων υπέρ μακροημερεύσεως, υγείας και καλλικάρπου διακονίας αυτού να εισακουσθούν.